

عنوان مقاله:

بررسی پدیده نوستالژی (غم غربت) در شعر نادر نادرپور

محل انتشار:

مجله مطالعات سیاسی اجتماعی تاریخ معاصر ایران، دوره 1، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

معصومه صادقی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، گرمسار، ایران

خلاصه مقاله:

نوستالژی یا غم غربت ریشه در ضمیر ناخودآگاه انسان دارد و از روانشناسی وارد ادبیات شده است. حسرت و یاد گذشته، موجب بروز غم و اندوه در در انسان می شود؛ به عبارت دیگر نوستالژی، دلتنگی نسبت به روزگار خوش گذشته و میل و اشتیاق بازگشت به آن دوران است. نوستالژی از موضوع های مهم در دوره معاصر است که در اشعار شاعران بازتاب یافته است. نادر نادرپور از جمله شاعرانی است که دلتنگی نسبت به گذشته و یادکرد آن در سروده هایش بسامد فراوانی دارد. محیطی که شاعر در آن می زیسته و عاطفه و احساس عمیق وی موجب برانگیخته شدن حس نوستالژیکی در نادرپور شده است. این پژوهش بر آن است تا به شیوه توصیفی - تحلیلی به بررسی عوامل ایجاد غربت و احساس دلتنگی نسبت به گذشته در شعر این شاعر معاصر بپردازد. یافته ها نشان از آن دارد که مضامین نوستالژیکی همچون غم غربت، دوران کودکی، دوری از معشوق، آرمان شهر و خاطرات جمعی در شعر نادرپور نمود بیشتری یافته است.

کلمات کلیدی:

نوستالژی، غم غربت، حسرت، شعر معاصر، نادر نادرپور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1532083>

